

**МІНІСТЕРСТВО ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ
ЗАПОРІЗЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

**НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ КРУГЛИЙ СТІЛ,
ПРИСВЯЧЕНИЙ 25-Й РІЧНИЦІ ПРИЙНЯТТЯ ЗАКОНУ УКРАЇНИ
«ОСНОВИ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ПРО ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я»**

**АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ
ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ГАЛУЗІ ОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
17 листопада 2017 року**

М. ЗАПОРІЖЖЯ

ОРГКОМІТЕТ

Голова оргкомітету:

Колесник Юрій Михайлович – ректор Запорізького державного медичного університету, доктор медичних наук, професор, Заслужений діяч науки і техніки України

Заступники голови оргкомітету:

Книш Євгеній Григорович – завідувач кафедри управління і економіки фармації, медичного і фармацевтичного правознавства ЗДМУ, доктор фармацевтичних наук, професор

Алексєєв Олександр Германович – вчений секретар, доцент кафедри управління і економіки фармації, медичного і фармацевтичного правознавства ЗДМУ, кандидат фармацевтичних наук

Відповідальний секретар оргкомітету:

Аніщенко Михайло Анатолійович – старший викладач кафедри управління і економіки фармації, медичного і фармацевтичного правознавства ЗДМУ, кандидат юридичних наук

Члени оркомітету:

Алексєєва Ірина Миколаївна - доцент кафедри управління і економіки фармації, медичного і фармацевтичного правознавства ЗДМУ, кандидат фармацевтичних наук, доцент

Ткаченко Наталя Олександрівна - доцент кафедри управління і економіки фармації, медичного і фармацевтичного правознавства ЗДМУ, кандидат фармацевтичних наук, доцент

Скріпкін Сергій Васильович – начальник юридичного відділу ЗДМУ

Актуальні проблеми теорії та практики правового регулювання галузі охорони здоров'я: проблеми і перспективи: збірник тез доповідей науково-практичного круглого столу, присвяченого 25-й річниці прийняття Закону України «Основи законодавства України про охорону здоров'я» (17 листопада 2017 року) / За заг. ред. д-ра мед. наук, професора, Заслуж. діяча науки і техніки України Ю. М. Колесника. – Запоріжжя: Вид-во ЗДМУ, 2017. – 152 с.

У збірнику представлені матеріали доповідей, що виражають теоретичні та практичні проблеми правового регулювання галузі охорони здоров'я в контексті сучасних тенденцій його розвитку, окреслено основні напрями їх вирішення. Авторами статей є науковці та практики галузі правознавства та охорони здоров'я з різних регіонів України, колом професійних інтересів яких є правові питання медицини та фармації.

Литвиненко Ольга Веніамінівна, Дондик Наталя Яківна. ПРАВОВЕ ВИРШЕННЯ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ ЗБИТКІВ ПО КРАДІЖКАХ ЛІКАРСЬКИХ ЗАСОБІВ В АПТЕЧНИХ ЗАКЛАДАХ.....	106
Литвиненко Ольга Веніамінівна, Дондик Наталя Яківна, Кравченко Тетяна Вікторівна. ЗАЛУЧЕННЯ АУДИТОРА В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В АПТЕКАХ.....	108
Логвиненко Борис Олексійович. ДО ПИТАННЯ ПРО ПУБЛІЧНО-СЕРВІСНУ ДІЯЛЬНІСТЬ ДЕРЖАВИ У МЕДИЧНІЙ СФЕРІ.....	110
Миронов Андрій Григорович. ІНФОРМОВАНА ЗГОДА НА МЕДИЧНЕ ВТРУЧАННЯ: ПРАВОВІ ЗАСАДИ.....	113
Мосаєв Юрій Володимирович. ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ НЕРІВНОСТІ В СФЕРІ ДОСТУПУ ДО МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	116
Олефір Андрій Олександрович. АВТОНОМІЗАЦІЯ ЗАКЛАДІВ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я ЯК ПЕРЕДУМОВА МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ.....	119
Ольховський Василь Олексійович, Хижняк Володимир Володимирович, Бондаренко Владислав Вікторович. ЄВТАНАЗІЯ – ПОГЛЯД ЗБЛИЗЬКА	121
Ольховський Василь Олексійович, Хижняк Володимир Володимирович, Бондаренко Владислав Вікторович, Губін Микола Володимирович. ДОСВІД ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІНИ «МЕДИЧНЕ ПРАВОЗНАВСТВО» УХАРКІВСЬКОМУ НАЦІОНАЛЬНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ	123
Панькевич Остап Богданович. ПРАВОВА РЕГЛАМЕНТАЦІЯ ВПРОВАДЖЕННЯ ІНСТИТУТУ САМОРЕГУЛЮВАННЯ ФАРМАЦЕВТИЧНОЇ ПРАКТИКИ В УКРАЇНІ.....	125
Самко Анатолій Васильович. МАРКЕТИНГОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ ВІТЧИЗНЯНОГО РИНКУ МЕДИЧНОГО ОБЛАДНАННЯ В КОНТЕКСТІ ЗМІН ДО ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я.....	127
Скріпкін Сергій Васильович. ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИДАТКІВ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....	129
Смолярова Марина Леонідівна. СТИМУЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ.....	131
Ткаченко Наталя Олександрівна, Червоненко Наталя Михайлівна. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ФАРМАЦЕВТИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ.....	134
Токарева Катерина Олегівна. ДЕЯКІ АСПЕКТИ ЗАПРОВАДЖЕННЯ МЕДИЧНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ.....	137
Тучков Сергій Сергійович. ПОНЯТТЯ ТА ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ЮРИДИЧНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я.....	139
Франчук Валентин Васильович, Рябець Роман. АНАЛІЗ ЮРИДИЧНИХ НАСЛІДКІВ НЕНАЛЕЖНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ.....	143
Шатковський Ярослав Миколайович. РОЗРОБКА МЕДИЧНИХ СТАНДАРТІВ ЯК КРОК ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВОВОГО ПАРИТЕТУ ЛІКАРІВ ТА ПАЦІЄНТІВ.....	144
Юрковська Лідія Геннадіївна. КЛАСИФІКАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ В ГАЛУЗІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ.....	148

Більшість підприємств мають власну конструкторську, лабораторну та виробничу базу для виконання робіт по розробці і серійного виробництва складних наукомістких виробів.

Підприємства приділяють велику увагу якості продукції, яку випускають. Всі прилади проходять випробування у відповідності з технічними умовами і перевірку працівниками Держстандарту, що гарантовано забезпечує їх високу якість. Таким чином, сучасний ринок вітчизняного медичного обладнання представлений 15 підприємствами, що випускають від 3 до 136 найменувань продукції.

Медичне обладнання, яке виробляється в Україні, не поступається за якістю закордонному. Однак, на українському ринку продукт вітчизняного виробника представлений недостатньо. Відповідна постанова КМУ, що стосується цінової політики, створила несприятливі умови розвитку сфери. Від держави або не надходять заявки на закупівлі медичної апаратури, або їх відсоток істотно знижений.

Список використаних джерел

1. Державний реєстр медичної техніки і виробів медичного призначення України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/register_medicaltechnics/.
2. Шелепко С. Якість та безпека виробів в Україні: в очікуванні змін / С. Шелепко // Щотижневик аптека. – 2014. – №2 (962). – С. 2-3.
3. World Preview 2013, Outlook to 2018: The Future of Medtech, EvaluateMedTech™, September 2013.

Скріпкін Сергій Васильович,

начальник юридичного відділу

Запорізького державного медичного університету

ПРОБЛЕМИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВИДАТКІВ В СФЕРІ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Концепція реформи фінансування закладів охорони здоров'я оголошує зміну базових принципів фінансування охорони здоров'я та перехід від бюджетно-кошторисного методу фінансування лікувально-профілактичних закладів до цільового фінансування саме медичної послуги кожного конкретного пацієнта, в чому і полягає принцип «гроші ходять за пацієнтом» [1].

Діюча модель фінансування охорони здоров'я проголошує медичну допомогу в комунальних і державних закладах охорони здоров'я апріорі безоплатною для пацієнта, окрім випадків, передбачених чинним законодавством. А саме Постановою КМУ „Про затвердження переліку

платних послуг, які надаються в державних і комунальних закладах охорони здоров'я та вищих медичних навчальних закладах», яка затверджує вичерпний перелік платних медичних послуг в даному типі лікувальних закладів [2]. І навпаки, нова модель фінансування передбачає зворотню ситуацію: є пакет безоплатних для пацієнта медичних послуг, всі інші ж послуги здійснюються за рахунок співфінансування або за рахунок пацієнта.

Така ситуація не відповідає ст. 49 Конституції України, що передбачає безоплатність надання медичної допомоги в закладах охорони здоров'я [3]. Тим паче, що є офіційне тлумачення даної норми в рішенні Конституційного суду України від 29 травня 2002 року.

Звичайно ж, можливе урегулювання зазначеної колізії шляхом звуження поняття «медична допомога» та розширення поняття «медична послуга», що містяться в ЗУ «Основи законодавства України про охорону здоров'я». Однак, аналізуючи норми вищевказаного Закону, жодних таких змін на теперішній час не зроблено [4].

Разом із цим, вже прийнятий проект Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (далі – проект Закону) передбачено, що за програмою державних медичних гарантій будуть профінансовані усі без виключення види медичної допомоги, включаючи також і високоспеціалізовану. Крім того, вищенаведеним проектом Закону передбачено, що у закладах охорони здоров'я державної та комунальної форми власності, які є надавачами медичних послуг за програмою медичних гарантій, обсяг платних медичних послуг, які не входять до програми медичних гарантій, може складати не більше 20% від обсягу усіх наданих послуг [5].

Ст. 12 ЗУ „Основи законодавства України про охорону здоров'я” передбачає, що державна політика охорони здоров'я забезпечується бюджетними асигнуваннями в розмірі, що відповідає її науково обґрунтованим потребам, але не менше десяти відсотків національного доходу [4]. Однак, проектом закону передбачено фінансування медичних гарантій у розмірі не менше 5 відсотків валового внутрішнього продукту України. Отже, реформою передбачається скорочення видатків на охорону здоров'я?

В цілому, медична реформа передбачає більше запитань, ніж відповідей. Досі не затверджено переліку медичних послуг, які будуть охоплюватися державними гарантіями. А це питання є головним.

Від вирішення вказаного питання буде залежати доступність, якість та ефективність медичної допомоги для пересічного громадянина України, які на реалізацію Конституції та міжнародно-правових актів повинні бути забезпечені державою на найвищому рівні.

Список використаних джерел:

1. Про схвалення Концепції реформи фінансування системи охорони здоров'я: розпорядження Кабінету Міністрів України від 30.11.2016 № 1013-р [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1013-2016-%D1%80>.
2. Про затвердження переліку платних послуг, які надаються в державних і комунальних закладах охорони здоров'я та вищих медичних навчальних закладах: Постанова Кабінету Міністрів України від 17.09.1996 № 1138 [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1138-96-п>.
3. Конституція України: Закон від 28.06.1996 № 254к/96-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254 к/96-ВР](http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%20к/96-ВР).
4. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон від 19.11.1992 № 2801-ХІІ [Електронний ресурс]. – Режим доступу:<http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2801-12>.
5. Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення: проект Закону від 10.04.2017 № 6327 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=61566.

Смолярова Марина Леонідівна,
доцент кафедри конституційного,
адміністративного та трудового права
юридичного факультету
Запорізького національного технічного університету,
кандидат юридичних наук, доцент

СТИМУЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ

На сьогодні в Україні відбуваються реформи в усіх сферах суспільного життя. Але, однією з найбільш важливих для громадян України є проведення медичної реформи, яка повинна вирішити проблеми у медичній сфері. О.Богомолець вважає, що при здійсненні реформування медичної діяльності тільки професіонали, а не Міністерство охорони здоров'я, будуть відповідати за якість надання медичних послуг та нести відповідальність перед пацієнтами за діяльність медичної спільноти [1]. Для професійної медичної діяльності медичним працівникам необхідно постійно поглиблювати знання, підвищувати рівень кваліфікації, удосконалювати практичні навички та розвивати професійні здібності. Основним завданням державної політики у сфері медичної діяльності повинно стати підвищення престижності праці медиків. Тому назріла необхідність дослідження проблем правового регулювання у сфері стимулювання професійного розвитку медичних працівників.